

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren, og så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Jeg mener, at det er en af de vigtigste ting, man kan sætte ind over for, når man gerne vil opbygge et demokratisk samfund, at gøre noget for at få fjernet volden. Man kan jo både sige, at vi er nået utrolig langt, og også, at vi har langt igen. Man kan sige, at der i forhold til for hundrede år siden heldigvis er meget få mennesker i dag, der oplever vold i deres hverdag. Vi har fået fjernet volden mod tyende, vi har fået fjernet volden mod lærlinge, vi har fået fjernet volden mod skoleelever – selv om der stadig væk er vold i skolerne, er det heldigvis meget sjældent, at det er lærerne, der slår, og det er i hvert fald forbudt, at de gør det – og vi har også fået forbudt vold både mod ens hustru og mod ens egne børn.

Det, vi så mangler, er også at få volden til reelt at høre op ude i hjemmene, for jeg er fuldstændig enig med fru Pernille Frahm, når hun siger, at det er noget af det værste, man kan forestille sig, når det er ens allernærmeste, der udsætter en for det. Det drejer sig om den fysiske vold, men i allerhøjeste grad også om de psykiske problemer, der følger med, at det er den, man stoler på, den, der skal trøste en, den, der skal holde om en, der faktisk er den, man er bange for. Man går i hverdagen og skal hele tiden passe på: Hvornår sker det igen?

Derfor er det utrolig vigtigt med en lang tid større indsats på alle niveauer for at tage det her problem alvorligt og for at gøre det fuldstændig klart, at det er uacceptabelt, og at det under ingen omstændigheder kan accepteres, at man slår i hjemmet.

Vi håber så, at de nye politikredse også kan være med til, at man får en fælles holdning om, at der skal sættes hårdt ind. Men det er jo også nødvendigt at gøre noget for at forebygge, at det sker, og det er nødvendigt at tage sig af dem, der alligevel bliver udsat for det. Kvindekrisecentrene er fuldstændig afgørende i den sammenhæng. Det er nødvendigt, at vi sikrer, at de får penge, og at kvinderne kan være sikre på at få en plads, når de har behov for det, så vi får fjernet de eksempler, vi har set nu, på, at nogle bliver sendt på hotel i stedet for eller får afvisning på at få støtte.

Vi advarede jo om det, da vi diskuterede kommunalreformen. Kvindekrisecentrene advarede om, at det kunne blive en følge af kommunalreformen, at der ville være kommuner, der ville vælge ikke at betale for, at deres borgere kom på kvindekrisecentre. Men regeringen valgte ikke at tage advarslerne alvorligt, og derfor bliver regeringen nu nødt til at gøre noget for at sikre, at vi ikke igen om få måneder skal høre historier om, at der fortsat er kommuner, som sender kvinderne på hoteller i stedet for.

Det er også nødvendigt at sikre, at der er de nødvendige penge til at tage sig af kvinderne for og især også af børnene. Det er det også, hvis man vil forebygge, at de, når de vokser op, gentager det samme mønster. Derfor er det nødvendigt, at man sikrer, at de får en ordentlig behandling. I forhold til bortvisningsloven havde vi jo også debatten om, at det ikke var nok, at man bare lavede loven og sendte manden væk. Det var nødvendigt, at der også var både kvindekrisecentre med penge til at tage sig af kvinder og børn for, og at der også var nogle steder til mændene.

Dengang afviste regeringen fuldstændig, at det skulle være nødvendigt, men vi kan jo se nu, at det viser sig, at der er et stort problem der. Vi er nødt til at gøre noget for også at sætte ind og ændre på holdningerne og lære mændene nogle andre reaktionsmønstre.

Derfor mener jeg, at noget af det, der også skal opprioriteres, er, at vi skal blive langt bedre til at lære vores børn og unge om konflikthåndtering og konfliktmægling. Vi skal have det ind i uddannelserne. Vi skal også sikre, at de, der arbejder med det her område, bliver uddannet i det, og det gælder også politifolkene, der skal lære, hvordan man anvender redskaber til konflikthåndtering og konfliktmægling, men også at man på kvindekrisecentre, på mandecentre osv. får løbende uddannelse og efteruddannelse, så vi kan få ændret på holdningen til, hvordan man løser en konflikt, og kan sikre, at alle lærer at håndtere konflikter på en anden måde end med vold, allerede fra de er små.

Så kræver det, at man går ind og bruger nogle penge, både bruger nogle penge direkte på det her område, og også bruger nogle penge til at sikre, at det i hvert fald ikke er økonomiske problemer i familien, der er årsag til, at der kommer så store konflikter, så de nogle gange ender i vold.

Jeg ved godt, at der også forekommer vold i familier, der overhovedet ikke har økonomiske